

Judecător xxxx

D E C I Z I E

în numele Legii

or. xxxx

15 mai 2017

Colegiul judiciar al Curții de Apel xxxx

în componența:

președintele ședinței de judecată, judecător	xxxx,
judecătorii	xxxx, xxxx,
cu grefier	xxxx, xxxx
cu participarea:	
procurorului	xxxx
avocatului	xxxx

a judecat în ședință publică apelul depus de xxxx, declarat împotriva sentinței Judecătoria xxxx din 01 noiembrie 2016, pronunțată în cauza penală în privința lui

xxxx, născut la 13.01.1976; cetățean al xxxx; originar din s. xxxx, r. xxxx; domiciliat or. xxxx, str. xxxx; studii xxxx; xxxx; are la întreținere xxxx xxx xxxx; xxxx militar; anterior nu a fost judecat; nu se află la evidența medicului narcolog și psihiatru,

învinuit de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 325 alin. (1), art. 326 alin. (1), art. 361 alin. (1) Cod penal,

și

xxxx, născut la xx.xx.xxxx; cetățean al xxxx; originar din or. xxxx, r. xxxx și domiciliat r. xxxx, s. xxxx; studii xxxx; xxxx; xxxx militar; angajat în calitate de xxxx; anterior nu a fost condamnat,

învinuit de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 324 alin. (4), art. 327 alin. (1), art. 328 alin. (1) și art. 332 alin. (1) Cod penal,

1) 25.11.2015 – 01.11.2016 (prima instanță)

2) 02.03.2017 – 15.05.2017 (instanța de apel)

Procedura de citare legal executată.

Procurorul în ședința instanței de apel a solicitat admiterea apelului și casarea sentinței contestate.

Inculpatul xxxx și avocatul acestuia – xxxx în ședința instanței de apel au pledat pentru respingerea apelului procurorului.

Asupra apelului, în baza materialelor din dosar și argumentelor prezentate în ședință, colegiul judiciar,

C O N S T A T Ă:

Prin sentința primei instanțe Judecătoria xxxx, pronunțată la 01 noiembrie 2016, xxxx a fost recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 325 alin. (1) Cod penal, stabilindu-i o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 2 ani 6 luni, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

Totodată, a fost recunoscut vinovat și de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 326 alin. (1) Cod penal, stabilindu-i o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 2 ani în penitenciar de tip semiînchis. Cât și de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 361 alin. (1) Cod penal, cu stabilirea pedepsei sub formă de închisoare pe un termen de 1 an.

Potrivit art. 84 Cod penal, inculpatului xxxx i-a fost stabilită o pedeapsă prin cumul parțial, sub formă de închisoare pe un termen de 3 ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis. În baza art. 90 Cod penal, pedeapsa cu închisoarea aplicată inculpatului xxxx a fost suspendată pe un termen de 1 an.

xxxx a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 324 alin. (4) Cod penal stabilindu-i o pedeapsă sub formă de amendă în mărime de 1 000 unități convenționale, echivalentul a 20 000 lei cu privarea de dreptul de a ocupa funcții publice pe un termen de 2 ani. Tot acesta, a fost recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de 327 alin. (1) Cod penal, stabilindu-i se o pedeapsă sub formă de amendă în mărime de 400 unități convenționale, echivalentul a 8 000 lei, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții publice pe un termen de 2 ani.

xxxx a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 328 alin. (1) Cod penal, stabilindu-i o pedeapsă sub formă de amendă în mărime de 400 unități convenționale echivalentul a 8 000 lei, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții publice pe un termen de 2 ani. De asemenea, a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 332 alin. (1) Cod penal, stabilindu-i o pedeapsă sub formă de amendă în mărime de 600 unități convenționale, echivalentul a 12 000 lei, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții publice pe un termen de 2 ani.

Potrivit art. 84 Cod penal, inculpatului xxxx i-a fost stabilită o pedeapsă prin cumul parțial, sub formă de amendă în mărime de 1 500 unități convenționale, echivalentul a 30 000 lei, cu privarea de dreptul a ocupa funcții publice, pe un termen de 4 ani.

xxxx a fost condamnat să...

Lui xxxx i-a fost explicat ca in conformitate cu prevederile art. 64 alin. (5) Cod penal, este in drept sa acuze jumatate din amenda stabilita daca o plătește în cel mult 72 de ore din momentul în care sentința devine executorie.

Corpurile delictive: suma de 250 Euro și suma de 1 200 lei BNM în conformitate cu prevederile art. 162 alin. (1), pct. 4) Cod de procedură penală au fost trecute în venitul statului. Copia buletinului de identitate xxxx și adeverința de recrut în original pe numele xxxx, împachetate în pachetul nr. 2 s-a hotărât de a fi în dosar pe tot termenul de păstrare a lui sau de restituit proprietarului la solicitarea acestuia; dosarul personal și adeverința de recrut pe numele xxxx la fel, s-a hotărât de a fi lăsate la dosar pe tot termenul de păstrare a lui sau de restituit reprezentanților xxxx la solicitarea acestora. CD-R „xxxx” cu capacitatea de 700MB, care conține înregistrările audio a unei convorbiri întreținute între xxxx și xxxx din 03.10.2015 și CD-R „xxxx”, care conține 2 fișiere cu înregistrările audio a convorbirilor întreținute între xxxx și xxxx din 07.10.2015 urmare a măsurilor speciale de investigații au fost lăsate în dosar pe tot termenul de păstrare a lui.

Cauza penală în prima instanță a fost examinată cu participarea inculpaților xxxx și xxxx, în procedură simplificată prevăzută de art. 364¹ Cod de procedură penală, în baza probelor administrate în faza urmăririi penale.

Pentru a pronunța sentința instanța de fond a reținut ca fiind constatate următoarele circumstanțe de fapt, xxxx, acționând intenționat, susținând în fața lui xxxx, că are influență asupra angajaților xxxx, aflându-se în or. xxxx, urmărind scopul de a primi bani ce nu i se cuvin, începând cu data de 03.10.2015 a pretins de la xxxx, a. n. xx.xx.xxxx, pentru sine, suma de 250 euro, în scopul pretinsei exercitării de influență asupra lui xxxx în calitate de persoană publică, în vederea excluderii numelui xxxx de la evidența militară, astfel încât acesta să nu satisfacă serviciul militar în termen în rândurile xxxx.

Prin urmare la 07 octombrie 2015, xxxx, în scopurile menționate mai sus, a acceptat și primit de la xxxx, prima tranșă din suma de 100 euro pretinsă de ultimul, iar la 08 octombrie 2015 a acceptat și primit și următoarea sumă de 150 Euro.

Astfel, prin acțiunile sale intenționate, xxxx, a comis infracțiunea prevăzută de art. 326 alin. (1) Cod penal, conform indicilor: traficul de influență, adică pretinderea, acceptarea și primirea, personal, de bani, pentru sine, de către o persoană care susține că are influență asupra unei persoane publice, pentru a-l face să îndeplinească acțiuni în exercitarea funcției sale, indiferent dacă asemenea acțiuni au fost sau nu săvârșite.

Tot el, cunoscându-l pe numitul xxxx și cunoscând că ultimul deține funcția de șef al Secției recrutare și incorporarea din cadrul xxxx, ultimul fiind persoană publică, începând cu data de 03 octombrie 2015, aflându-se în or. xxxx, urmărind scopul de a-i oferi și da personal acestuia a unei sume de bani ce nu i se cuvin, a întreprins acțiuni în scopul întreprinderii de către xxxx a unor acțiuni ce țin de obligațiile sale de serviciu și contrar acestor obligații și anume, pentru a întreprinde acțiunile necesare în vederea scoaterii numelui xxxx de la evidența militară inclusiv și eliberarea dosarului personal al recrutului pe numele său, încât acesta să nu figureze pe lista persoanelor care urmează să fie încorporate și respectiv să nu satisfacă serviciul militar în termen în rândurile xxxx.

În continuarea intențiilor sale ilegale, la 07 octombrie 2015, el, aflându-se în or. Cahul, în scopurile menționate, în continuarea și în urma realizării intențiilor sale infracționale, după ce a acceptat și primit de la xxxx, pentru sine suma de 100 Euro, s-a întâlnit cu xxxx, căruia i-a transmis suma de 1 200 lei, iar ultimul a aplicat ștampila în rubrica „Scos de la evidență” a Adeverinței de recrut pe numele lui xxxx, eliberându-i dosarul personal al recrutului.

Prin acțiunile sale intenționate, xxxx, a comis infracțiunea prevăzută de art. 325 alin. (1) Cod penal, potrivit indicilor: corupere activă, adică oferirea și darea, personal, unei persoane publice de bunuri, ce nu i se cuvin, pentru aceasta, pentru a îndeplini sau nu a unei acțiuni în exercitarea funcției sale sau contrar acesteia.

La fel, acesta, aflându-se în or. xxxx, la data de 07 octombrie 2015, înțelegând și conștientizând caracterul acțiunilor sale ilegale, urmărind scopul confecționării, deținerii și folosirii documentelor oficiale false, care conferă drepturi și scutesc de obligațiuni și în continuarea intențiilor sale infracționale, potrivit Raportului de expertiză judiciară nr. № 356 din 22.10.2015 și №. 357, 358 din 27.10.2015, a executat manuscrisul în cifre «07.10.2015» și a aplicat semnătura personală din numele persoanei responsabile de evidența militară, la rubrica pentru ștampilă „xxxx” plasată sub rubrica „Scos din evidența militară” de la fila -3- din Adeverința de recrut seria xx № xxx pe numele xxxx, cu intenția de a-l induce în eroare pe ultimul precum că a fost realmente scos de la evidența militară și că manuscrisul privind data scoaterii de la evidență și semnătura le-ar aparține persoanelor publice responsabile cu evidența militară din cadrul xxxx, încât acesta să nu figureze pe lista recruților care urmează să fie încorporați și respectiv să nu satisfacă serviciul militar în termen, în rândurile xxxx.

Prin acțiunile sale ilicite xxxx a comis infracțiunea prevăzută de art. 361 alin. (1) Cod penal, după indici: confecționarea, deținerea și folosirea documentelor oficiale false, care acordă drepturi și liberează de obligații, indiferent de tipul de proprietate și formă juridică de organizare.

xxxx, deținând funcția de șef al Secției recrutare și incorporarea din cadrul xxxx, numit în funcție în baza ordinului xxxx nr. xxxx din 16.05.2013. fiind conform art. 123 Cod penal persoană publică, totodată fiind responsabil de evidența recruților și incorporarea acestora în rândurile xxxx, având în exercitarea atribuțiilor de serviciu obligațiuni și responsabilități, cunoscând, potrivit fișei de post, care sunt cerințele Capitolului II al Legii Nr.1245 din 18.07.2002, acționând contrar prevederilor art. 31-33 din Capitolul V al prezentei Legi, care prevăd modul amânării încorporării în serviciul militar în termen și respectiv despre dreptul cetățenilor privind scutirea de serviciul militar în termen, urmărind scopul de a primi bani ce nu i se cuvin, pentru sine, aflându-se în incinta xxxx, la 07.10.2015 a întreprins acțiuni ce țin de obligațiile lui de serviciu și contrar acestora, adică acțiuni necesare în vederea scoaterii numelui xxxx de la evidența militară inclusiv și eliberarea dosarului personal al recrutului pe numele său, încât acesta să nu figureze pe lista persoanelor care urmează să fie încorporate și respectiv să nu satisfacă serviciul militar în termen în rândurile xxxx.

Ulterior el, la 07 octombrie 2015, aflându-se în or. xxxx, în scopurile menționate, în rezultatul și în urma realizării intențiilor sale infracționale, aflându-se în or. xxxx, a acceptat și primit de la numitul xxxx, pentru sine, suma de 1200 lei.

Prin acțiunile sale intenționate, xxxx, a comis infracțiunea prevăzută de art. 324 alin. (4) Cod penal conform indicilor: corupere pasivă, adică fapta persoanei publice care acceptă și primește, pentru sine, bunuri, ce nu i se cuvin, pentru a nu îndeplini și îndeplini acțiuni ce țin de obligațiile sale de serviciu sau contrar acestora, acțiuni săvârșite în proporții care nu depășesc 100 unități convenționale.

Tot el, activând în funcția de șef al Secției recrutare - încorporare a xxxx, numit în funcție, în baza ordinului xxxx nr. xxxx din 16.05.2013, fiind conform art. 123 Cod penal persoană publică, având în exercitarea atribuțiilor de serviciu obligațiuni și responsabilități, cunoscând care sunt cerințele Capitolului II al Legii Nr.1245 din 18.07.2002, acționând contrar prevederilor art. 31-33 din Capitolul V al prezentei Legi, care prevăd modul amânării încorporării în serviciul militar în termen și respectiv despre dreptul cetățenilor privind scutirea de serviciul militar în termen, totodată fiind responsabil de evidența recruților și încorporarea acestora în rândurile xxxx, la 07 octombrie 2015, aflându-se în or. xxxx, fiind în exercițiul funcției deținute, folosind intenționat situația sa de serviciu, urmărind scopul producerii unor consecințe juridice și săvârșirea unei fapte cu intenție, care poate produce consecințe socialmente periculoase, în continuare făcând abuz de serviciu, în interes personal și material, vrând să-și mențină autoritatea pozitivă față de numitul xxxx și cunoscând despre faptul că în rezultatul acțiunilor ilegale va fi remunerat, cunoscând totodată că acționează contrar prevederilor pct. 15 (3), (4), (5) al Regulamentului serviciului interior al Forțelor Armate ale RM, art. 5 lit. k); art. 8 alin. (3) al Regulamentului disciplinei militare al FA ale RM, manifestată prin acordarea serviciilor ilegale persoanelor civile pentru obținerea remunerării financiare, a introdus date vădit false privind scoaterea de la evidență militară a recrutului xxxx a. n. xxxxx, prin aplicarea ștampilei „Evidența Militară” a CMT Cahul la rubrica „Scos din evidența militară” de la fila -3- din Adeverința de recrut seria xx xxxx pe numele xxxx, totodată a acționat contrar art. 14 alin. (1) lit. a), b), c) a Legii R.M. Nr. 1245 din 18.07.2002 „Cu privire la pregătirea cetățenilor pentru apărarea Patriei”, astfel încât acesta să nu satisfacă serviciul militar în termen în rândurile xxxx.

Astfel, xxxx, acționând ilegal, prin nerespectarea și îndeplinirea defectuoasă a atribuțiilor de serviciu, care reglementează activitatea de serviciu a persoanelor angajate în rândurile xxxx și îndeosebi fiind obligat să-și îndrepte calitățile profesionale spre întreprinderea măsurilor pentru exercitarea de către cetățeni a datoriei constituționale cu privire îndeplinirea serviciului militar, participarea la alte forme de pregătire pentru apărarea Patriei, a subminat autoritatea și imaginea xxxx, cauzând astfel, prejudicii considerabile intereselor publice.

Prin acțiunile sale intenționate xxxx, a comis infracțiunea prevăzută de art. 327 alin. (1) Cod penal, după indici: abuzul de serviciu, adică folosirea intenționată de către o persoană publică a situației de serviciu, în alte interese personale și materiale, dacă aceasta a cauzat daune în proporții considerabile intereselor publice.

Tot el, activând în funcția de xxxx, numit în funcție, în baza ordinului xxxx nr. xxxx din 16.05.2013, fiind conform art. 123 Cod penal persoană publică, având în exercitarea atribuțiilor de serviciu obligațiuni și responsabilități, cunoscând care sunt cerințele Capitolului II al Legii Nr.1245 din 18.07.2002, acționând contrar prevederilor art. 31-33 din Capitolul V al prezentei Legi, care prevăd modul amânării încorporării în serviciul militar în termen și respectiv despre dreptul cetățenilor privind scutirea de serviciul militar în termen, totodată fiind responsabil de evidența recruților și încorporarea acestora în rândurile xxxx, la 07 octombrie 2015, aflându-se în or. xxxxx, fiind în exercițiul funcției deținute, folosind intenționat situația sa de serviciu, în interes personal și material, cunoscând că acționează contrar prevederilor pct. 15 (3), (4), (5) al Regulamentului serviciului interior al Forțelor Armate ale RM, art. 5 lit. k); art. 8 alin. (3) al Regulamentului disciplinei militare al FA ale RM, manifestată prin acordarea serviciilor ilegale persoanelor civile pentru obținerea remunerării financiare, a introdus date vădit false privind scoaterea de la evidență militară a recrutului xxxx a. n. xxxx, prin aplicarea ștampilei „xxxx” a xxxxl la rubrica „xxxx” de la fila -3- din Adeverința de recrut seria xx № xxxx pe numele xxxx, acționând totodată contrar art. 14 alin. (1) lit. a), b), c) a Legii R.M. Nr. 1245 din 18.07.2002 „Cu privire la pregătirea cetățenilor pentru apărarea Patriei”, astfel încât acesta să nu satisfacă serviciul militar în termen în rândurile xxxx.

Astfel prin acțiunile sale xxxx, a comis infracțiunea prevăzută de art. 332 alin. (1) Cod penal, conform indicilor: înscrierea de către o persoană publică, în documentele oficiale a unor date vădit false, precum și falsificarea unor astfel de documente, dacă aceste acțiuni au fost săvârșite din alte interese personale și materiale.

Tot el, activând în funcția de șef al Secției recrutare - încorporare a xxxx, numit în funcție, în baza ordinului xxxx nr. xxx din xx.xx.xxxx, fiind conform art. 123 Cod penal persoană publică, având în exercitarea atribuțiilor de serviciu obligațiuni și responsabilități, cunoscând care sunt cerințele Capitolului II al Legii Nr.1245 din 18.07.2002, acționând contrar prevederilor art. 31-33 din Capitolul V al prezentei Legi, care prevăd modul amânării încorporării în serviciul militar în termen și respectiv despre dreptul cetățenilor privind scutirea de serviciul militar în termen, totodată responsabil de evidența recruților și încorporarea acestora în rândurile xxxx, la 07 octombrie 2015, aflându-se în or. xxxx, fiind în exercițiul funcției deținute, folosind intenționat situația sa de serviciu, acționând prin depășirea atribuțiilor de serviciu, contrar obligațiunilor deținute a scos din safeul amplasat în incinta xxxx și a aplicat ștampila „xxxx” a xxxx la rubrica „xxxx” de la fila-3- din Adeverința de recrut seria xx №xxxx pe numele xxxx, astfel, acționând contrar art. 14 alin. (1) lit. a), b), c) a Legii R.M. Nr. 1245 din 18.07.2002 „Cu privire la pregătirea cetățenilor pentru apărarea Patriei”, iar în continuarea acțiunilor sale infracționale, depășindu-și în mod vădit limitele drepturilor și atribuțiilor sale de serviciu, a extras din xxxx și i-a transmis lui xxxx dosarul personal al recrutului xxxx, care includea și fișa de evidență seria xx № xxxx pe numele ultimului, astfel încât acesta să nu satisfacă serviciul militar în termen în rândurile xxxx.

Astfel, xxxx, acționând ilegal, prin nerespectarea și îndeplinirea defectuoasă a atribuțiilor de serviciu, care reglementează activitatea de serviciu a persoanelor angajate în rândurile xxxx și îndeosebi fiind obligat să-și îndrepte calitățile profesionale spre întreprinderea măsurilor pentru exercitarea de către cetățeni a datoriei constituționale cu privire îndeplinirea serviciului militar, participarea la alte forme de pregătire pentru apărarea Patriei, a subminat autoritatea și imaginea xxxx, cauzând astfel, prejudicii considerabile intereselor publice.

Prin acțiunile sale xxxx a comis excesul de putere sau depășirea atribuțiilor de serviciu, infracțiune prevăzută de art. 328 alin. (1) Cod penal, exprimată prin săvârșirea de către o persoană publică a unor acțiuni care depășesc în mod vădit limitele drepturilor și atribuțiilor acordate prin lege, dacă aceasta a cauzat daune în proporții considerabile intereselor publice.

Cât privește aplicarea amenzii, instanța de fond a reținut că potrivit art. 88 alin. (5) Cod penal, condamnatului care s-a aflat sub arest preventiv pînă la numirea cauzei spre judecare, la stabilirea în calitate de pedeapsă principală a amenzii, a privării de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate, instanța de judecată, ținînd cont de termenul aflării sub arest preventiv, îi atenuază pedeapsa stabilită sau îl liberează complet de executarea acesteia. Astfel, raportând prevederile legiuitorului la speța dată, instanța de fond a constatat că în privința inculpatului a fost aplicată măsura preventivă – arestarea la domiciliu pe un termen de 30 zile, calculându-i-se termenul ținerii sub arest la domiciliu din momentul reținerii, adică 08.10.2015. Astfel, menționând prima instanță că luând în considerație scopul legii penale, persoana, drepturile și libertățile acesteia, prevederile legiuitorului consacrate la art. 88 alin. (5) Cod penal, a ajuns la concluzia de a-l elibera complet pe inculpat de la pedeapsa sub formă de amendă.

La data de 24 noiembrie 2016, xxxxx a depus cerere de apel, solicitând admiterea acestuia, casarea parțială a sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărîri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care xxxx să fie recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 325 alin. (1) Cod penal și să-i fie stabilită o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 2 ani și 6 luni, cu aplicarea amenzii în mărime de 2 000 unități convenționale. Potrivit art. 84 Cod penal, prin cumul parțial de pedepse, să-i fie stabilită pedeapsa definitivă, cu închisoare pe un termen de 3 ani, cu aplicarea amenzii în mărime de 2 000 unități convenționale, iar în rest sentința să fie menținută.

În motivarea dezacordului cu sentința contestată a menționat că o consideră neîntemeiată și că e necesar de a fi casată parțial. Totodată, accentuând faptul că consideră că instanța de judecată a dat o apreciere obiectivă circumstanțelor cazului dat și a încadrat corect acțiunile inculpatului xxxx în baza prevăzute de art. 325 alin. (1), art. 326 alin. (1) și art. 361 alin. (1) Cod penal, bazându-se pe probele prezentate de procuror și aduse în învinuirea inculpatului, însă măsura de pedeapsă stabilită în baza art. 325 alin. (1) Cod penal nu poate fi considerată echitabilă din mai multe motive, aceasta dat fiind faptul că, reieșind din prevederile părții generale ale Codului penal și stabilirea pedepsei aplicate este prea blândă, aplicată neîntemeiat și pasibilă casării, din următoarele considerente.

La aprecierea pedepsei, instanța de judecată n-a ținut cont îndeajuns de prevederile art. 75 Cod penal, potrivit căruia la stabilirea și aplicarea pedepsei se ține seama de gravitatea infracțiunilor săvârșite, de împrejurările în care fapta a fost comisă.

Menționând procurorul că pedeapsa aplicată infractorului trebuia să fie legală, iar legalitatea pedepsei constituie un aspect al principiului legalității și este asigurată prin cerința art. 75 alin. (1) Cod penal, care impune instanței obligația de a stabili pedeapsa în limitele fixate în partea specială și în strictă conformitate cu dispozițiile părții generale a Codului penal și mai întîi de toate, să califice corect fapta ca infracțiune sancționată de norma penală prevăzută de partea specială a Codului penal și să aleagă pedeapsa principală când sancțiunea prevede pedepse principale sau complementare alternative, inclusiv să stabilească termenul sau mărimea pedepsei principale în limitele prevăzute de sancțiunea normei penale din partea specială a Codului penal, în baza căreia a fost calificată fapta ca infracțiune.

În conformitate cu principiul individualizării pedepsei (art. 7 Cod penal) în coroborare cu criteriile generale de individualizare a pedepsei inserate la art. 75 alin. (1) Cod penal, la stabilirea pedepsei inculpatului xxxx, nefiind aplicată în calitate de amendă ca pedeapsă complementară obligatorie pe lângă cea prevăzută și cu închisoarea, considerând procurorul că instanța în mod incorect i-a aplicat acestuia pedeapsa stabilită conform prevederilor art. 325 alin. (1) Cod penal, doar numai cu aplicarea pedepsei sub formă de închisoare, deoarece pentru această categorie de infracțiune în calitate de pedeapsă este prevăzută sancțiunea sub formă de închisoare de pînă la 6 ani, cu amendă în mărime de la 2 000 la 4 000 unități convenționale. Sancțiunile penale, pentru a-și atinge scopurile și pentru a avea eficiență funcțiile lor trebuie să fie corect individualizate, motiv pentru care individualizarea pedepselor constituie un principiu de bază a dreptului penal.

În condițiile prevăzute la art. 84 Cod penal, inculpatului xxxx, menționând că urmează să-i fie stabilită pedeapsa prin cumul parțial, conform celei stabilite în prima instanță, sub formă de închisoare pe un termen de 3 ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, inclusiv în mod obligatoriu, cu amendă în mărime de 2 000 unități convenționale.

În condițiile expuse mai sus, invocând că, prin acțiunile ilegale comise de către xxxx, acesta nu întrunește condițiile prevăzute Codul penal, care prevede stabilirea pedepsei sub limita minimă sau a unei pedepse mai blânde, care nu este prevăzută în sancțiunea articolului 325 alin. (1) din Codul penal, în baza căruia este încadrată infracțiunea, care se admite luând numai în considerare personalitatea vinovatului în cazul existenței circumstanțelor excepționale, legate de scopul, motivele, rolul vinovatului și comportamentul acestuia pînă la săvârșirea infracțiunii, în timpul și după săvârșirea infracțiunii.

În drept, cererea de apel fiind bazată pe prevederile art. art. 51 alin. (5); 53 alin. (1) pct. (9); 400; 401 alin. (1), pct. (1); 402 alin. (1); 405; 415 alin. (1), pct. 2) Cod de procedură penală.

Procedura de citare la instanța de apel a fost legal executată.

Cauza a fost examinată în lipsa inculpatului xxxx și a apărătorului acestuia XXXXXXXXXXXX, însă avocatul a depus cerere, prin care a solicitat examinarea în lipsă, motivînd că apelul nu se referă la xxxx. Este de notat că potrivit art. 412 alin. (5) Cod de procedură penală, „*neprezentarea părților legal citate în instanța de apel nu împiedică examinarea cauzei*”. Mai mult ca atât, apelul declarat de procuror nu atinge interesele xxxx, fapt ce demonstrează că absența acestuia la examinarea cauzei nu-i aduce atingere drepturilor și intereselor.

Prin prisma normei citate și ținînd cont de opinia participanților la proces, instanța de judecată a dispus examinarea cauzei în lipsa inculpatului Rangu Nicolae și a avocatului acestuia, neprezenți.

xxxx, în ședința instanței de apel a solicitat admiterea apelului depus, cu casarea parțială a sentinței contestate. Menționând că nu contestă calificarea, dar a notat că la emiterea sentinței nu s-a ținut cont de pedeapsa art. 325 Cod penal, pe lângă pedeapsa cu închisoarea urma să aplice obligatoriu și amenda de la 2 000 la 4 000 unități convenționale. Ținând cont și de prevederile art. 61 și 75 Cod penal, apelul procurorului urmează a fi admis, cu casarea parțială a sentinței contestate și emiterea unei noi hotărâri potrivit modului prevăzut pentru prima instanță.

Inculpatul xxxx și avocatul acestuia xxxx, în ședința instanței de apel au pledat pentru respingerea apelului declarat. Menționând că consideră întemeiată sentința contestată, considerând că aceasta urmează a fi menținută. În acest sens făcându-se trimitere la faptul că inculpatul a recunoscut vinovăția, a manifestat căința sinceră și a depus cerere privind examinarea cauzei în baza art. 364¹ Cod de procedură penală, circumstanțe de care a ținut cont prima instanță, emițând în final o sentință legală și întemeiată. Indicându-se și faptul că s-a ținut cont că inculpatul s-a aflat în arest la domiciliu și potrivit art. 5 CEDO, această măsură este similară arestului preventiv, din care considerente instanța de fond nici nu a aplicat sancțiunea amenzii. În acest sens, ținând cont de prevederile art. 88 alin. (5) Cod penal, la emiterea sentinței. La fel, s-a menționat faptul că la moment inculpatul este șomer, are un copil minor la întreținere, soția de asemenea, nu activează așa cum, au un copil de un an și nouă luni, inculpatul se caracterizează pozitiv, are loc permanent de trai, iar aplicarea unei astfel de pedepse ar fi imposibil de executat.

Colegiul judiciar, audiind părțile, examinând materialele cauzei penale, analizând în complex argumentele invocate în raport cu apelul declarat și în limitele acestuia, colegiul judiciar concludă asupra necesității admiterii apelului declarat de către xxxx, casării parțiale a sentinței instanței de fond, în partea stabilirii pedepsei inculpatului xxxx pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 325 alin. (1) Cod penal și în partea stabilirii pedepsei definitive prin cumul de infracțiuni, cu pronunțarea în această parte a unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță.

În sprijinul concluziei enunțate se invocă următoarele argumente.

Colegiul judiciar reține că, conform art. 414 Cod de procedură penală, „(1) instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală, și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel. (2) Instanța de apel verifică declarațiile și probele materiale examinate de prima instanță prin citirea lor în ședința de judecată, cu consemnarea în procesul-verbal. (3) În cazul în care declarațiile persoanelor care au fost audiate în prima instanță se contestă de către părți, la solicitarea acestora, persoanele care le-au depus pot fi audiate în instanța de apel conform regulilor generale pentru examinarea cauzelor în primă instanță”.

Potrivit art. 415 alin. (1), pct. 2) Cod de procedură penală, “instanța de apel, judecând cauza în ordine de apel, adoptă una din următoarele decizii: admite apelul, casând sentința parțial sau total, inclusiv din oficiu, în baza art. 409 alin. (2), și pronunță o nouă hotărâre, potrivit modului stabilit, pentru prima instanță”.

În ședința instanței de apel s-a stabilit că, instanța de fond a stabilit corect starea de fapt și de drept, circumstanțele cauzei cu referire la latura penală, just a încadrat acțiunile inculpatului xxxx ca constituind o faptă penală prevăzută de art. 361 alin. (1) Cod penal, după indici: “confeccionarea, deținerea și folosirea documentelor oficiale false, care acordă drepturi și liberează de obligații, indiferent de tipul de proprietate și formă juridică de organizare”; 326 alin. (1) Cod penal, conform indicilor: “traficul de influență, adică pretinderea, acceptarea și primirea, personal, de bani, pentru sine, de către o persoană care susține că are influență asupra unei persoane publice, pentru a-l face să îndeplinească acțiuni în exercitarea funcției sale, indiferent dacă asemenea acțiuni au fost sau nu săvârșite”; cât și infracțiunea prevăzută de art. 325 alin. (1) Cod penal, potrivit indicilor: “corupere activă, adică oferirea și darea, personal, unei persoane publice de bunuri, ce nu i se cuvin, pentru aceasta, pentru a îndeplini sau nu a unei acțiuni în exercitarea funcției sale sau contrar acesteia”.

Aceste împrejurări au fost constatate din totalitatea de probe administrate în cauza penală de instanța de fond și care au fost corect apreciate prin prisma pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, iar în ansamblu prin coroborare, respectându-se prevederile art. 101 Cod de procedură penală.

Colegiul judiciar notează că, prin apelul depus de către procuror, se desprinde că acesta nu contestă circumstanțele de fapt constatate de instanța de fond și nici calificarea faptei imputate, dar este rezervat asupra stabilirii pedepsei inculpatului xxxx, considerând că incorect instanța de fond i-a aplicat acestuia pedeapsa stabilită conform prevederilor art. 325 alin. (1) Cod penal, prin aplicarea numai a pedepsei cu închisoarea, deoarece pentru această categorie de infracțiune, în calitate de pedepsă este prevăzută sancțiunea sub formă de închisoare până la 6 ani, cu amendă în mărime de la 2 000 la 4 000 unități convenționale.

Probe noi la examinarea cauzei în instanța de apel nu au fost administrate și nici n-au fost audiate persoanele ce au dat declarații în prima instanță, așa cum nu au fost contestate declarațiile acestora și părțile nu au formulat astfel de cereri.

Mai mult ca atât, cauza a fost examinată în baza probelor administrate în faza de urmărire penală, așa cum inculpații xxxx și xxxx au depus cereri autentice de examinare a cauzei în baza probelor administrate în faza de urmărire penală (Vol. III, f.d.23-24), declarând aceștia că recunosc săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu. Prin încheierea protocolară a Judecătorei xxxx din 01.03.2016 au fost admise cererile inculpaților și s-a dispus judecarea cauzei în procedura simplificată, în baza probelor administrate în faza de urmărire penală (Vol. III, f.d.25-27).

Conform art. 364¹ alin. (1), (2), (8) Cod de procedură penală, „pînă la începerea cercetării judecătorești, inculpatul poate declara, personal prin înscris autentic, că recunoaște săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu și solicită ca judecata să se facă pe

baza probelor administrate în faza de urmărire penală. (2) Judecata nu poate avea loc pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, decât dacă inculpatul declară că recunoaște în totalitate faptele indicate în rechizitoriu și nu solicită administrarea de noi probe. (8) Inculpatul care a recunoscut săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu și a solicitat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală beneficiază de reducerea cu o treime a limitelor de pedeapsă prevăzute de lege în cazul pedepsei cu închisoare, cu muncă neremunerată în folosul comunității și de reducerea cu o pătrime a limitelor de pedeapsă prevăzute de lege în cazul pedepsei cu amendă. Dacă pedeapsa prevăzută de lege este detențiunea pe viață, se aplică pedeapsa închisorii de 30 de ani”.

Este de notat faptul că împotriva sentinței adoptate de prima instanță în urma judecării în procedura simplificată, părțile pot exercita calea de atac a apelului, de regulă, sub aspectul individualizării pedepsei, inculpatul neputând renunța la opțiunea de a fi judecat potrivit procedurii simplificate. În situația aplicării de către prima instanță a dispozițiilor art. 364¹ Cod de procedură penală, instanța de apel este obligată să verifice în principiu îndeplinirea cerințelor dispozițiilor art. 364¹ alin. (1) și (4) Cod de procedură penală și nu poate reține o altă situație de fapt și o altă încadrare juridică decât cea reținută în rechizitoriu și de către prima instanță.

Colegiul judiciar, a constatat că la judecarea cauzei instanța de fond corect a examinat și acceptat cererile inculpaților privind judecarea cauzei în baza probelor administrate în faza de urmărire penală, considerând că din probele administrate rezultă că faptele inculpaților sunt stabilite și există suficiente date cu privire la persoana inculpaților pentru a permite stabilirea unei pedepse, după cum o cer prevederile art. 364¹ alin. (4) Cod de procedură penală. Just a apreciat prima instanță că din probele administrate în cursul urmăririi penale rezultă că, faptele au avut loc și au fost săvârșite de către inculpați în circumstanțele descrise mai sus. La momentul judecării cauzei și pronunțării sentinței de către instanța de fond, acțiunile lui xxxx corect au fost calificate în baza art. art. 325 alin. (1); 326 alin. (1); 361 alin. (1) Cod penal. La stabilirea pedepsei pentru săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 325 alin. (1) Cod penal, eronat prima instanță a aplicat prevederile art. 88 alin. (5) Cod penal, potrivit cărora *”condamnatului care s-a aflat sub arest preventiv pînă la numirea cauzei spre judecare, la stabilirea în calitate de pedeapsă principală a amenzi, a privării de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate, instanța de judecată, ținînd cont de termenul aflării sub arest preventiv, îi atenuează pedeapsa stabilită sau îl liberează complet de executarea acesteia”.*

Sanctiunea prevăzută la art. 325 alin. (1) Cod penal, este pedeapsa cu închisoarea pe un termen de 6 ani cu amendă de la 2 000 la 4 000 unități convenționale. Chiar dacă în privința inculpatului xxxx a fost aplicată măsura preventivă - arestarea la domiciliu pe un termen de 30 zile, calculându-i-se termenul ținerii sub arest la domiciliu din momentul reținerii lui, adică 08 octombrie 2015, acesta nu urma să fie eliberat complet de la pedeapsa sub formă de amendă. Așa cum, prevederile art. 88 alin. (5) Cod penal, nu sunt aplicabile cazului dat, deoarece la caz, pedeapsa cu amenda este pedeapsă complementară obligatorie și nu pedeapsă principală.

Colegiul judiciar, notează că amenda este o pedeapsă pecuniară ce se aplică de instanța de judecată în cazurile și în limitele prevăzute de Codul penal. Ea este o restrângere a drepturilor patrimoniale ale condamnatului, care se manifestă în reducerea patrimoniului său. În prezent, amenda este una dintre cele mai răspândite tipuri de pedepse, atât în legile penale, cât și în practica judecătorească, în majoritatea jurisdicțiilor lumii. Aceasta poate fi aplicată în calitate de pedeapsă principală, dar și în calitate de pedeapsă complementară împreună cu cea principală. *Pedeapsă complementară* este aceea care îndeplinește rolul de completare a represivității și se aplică numai după o pedeapsă principală. În calitate de pedeapsă complementară, amenda poate fi aplicată numai în cazurile în care ea este prevăzută ca atare pentru infracțiunea corespunzătoare.

Instanța de apel, reține că pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 325 alin. (1) Cod penal, se aplică pedeapsa cu închisoarea pe un termen de 6 ani cu amendă de la 2 000 la 4 000 unități convenționale. În cazul dat, pentru comiterea acestei infracțiuni este obligatoriu ca să fie aplicată și pedeapsa complementară obligatorie – amenda, în limitele stabilite de Codul penal și anume, de la 2 000 la 4 000 unități convenționale.

Sanctiunile penale, pentru a-și atinge scopurile și pentru a avea eficiență funcțiile lor trebuie să fie corect individualizate, motiv pentru care individualizarea pedepselor constituie un principiu de bază a dreptului penal. La art. 6 CEDO, este stipulat că *orice persoană are dreptul la judecarea în mod echitabil a cauzei sale. Dreptul la un proces echitabil vizează respectarea principiului egalității armelor, adică că fiecare parte trebuie să obțină o posibilitate rezonabilă de a-și prezenta cauza în condiții care să nu o plaseze într-o situație net dezavantajoasă în raport cu adversul.* Potrivit art. 61 Cod penal, *”(1) pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului ce se aplică de instanțele de judecată, în numele legii, persoanelor care au săvârșit infracțiuni, cauzînd anumite lipsuri și restricții drepturilor lor”.*

Este de menționat faptul că instanța de judecată stabilește pedeapsa echitabilă în conformitate cu principiul individualizării pedepsei (art. 7 Cod penal) în coroborare cu criteriile generale de individualizare a pedepsei inserate la art. 75 alin. (1) Cod penal, instanța de judecată aplică pedeapsă luând în considerare caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, motivul și scopul celor comise, persoana celui vinovat, caracterul și mărimea daunei prejudiciabile, circumstanțele ce atenuează sau agravează răspunderea, ținându-se cont de influența pedepsei aplicate asupra corectării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia. Categoriile pedepselor aplicate persoanelor fizice sunt expuse în Codul penal într-o anumită consecutivitate: de la cea mai blândă – amendă – până la cea mai aspră – detențiune pe viață.

Colegiul judiciar, notează că la pronunțarea sentinței instanța de fond a pus accent pe faptul că nu au fost stabilite circumstanțe atenuante și agravante în privința inculpatului xxxx. La fel, s-a ținut cont de circumstanțele cauzei, de personalitatea celui vinovat, care se caracterizează pozitiv (Vol. III, f.d.22), că acesta a depus cerere, prin care a solicitat examinarea cauzei în baza probelor administrate la faza de urmărire penală (Vol. III, f.d.23), însă eronat a aplicat prevederile art. 88 alin. (5) Cod penal. Fapt care nu duce la atingerea scopului pedepsei penale, prevăzut de art. 61 Cod penal, și anume, restabilirea echității sociale, corectarea inculpatului și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât de către inculpați, cât și de către alte persoane.

În viziunea colegiului judiciar, pedeapsa stabilită lui xxxx de prima instanță este una aplicată greșit, fiind interpretate eronat prevederile legii, ceea ce condiționează casarea parțială a sentinței instanței de fond, în partea stabilirii pedepsei inculpatului xxxx pentru

comiterea infracțiunii prevăzute de art. 325 alin. (1) Cod penal și în partea stabilirii pedepsei definitive prin cumul de infracțiuni, cu pronunțarea în această parte a unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță.

Colegiul judiciar conchide că, executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferințe fizice, nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate, astfel ținând cont de prevederile art. 72, art. 75-77, art. 84 Cod penal, art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală *"inculpatul care a recunoscut săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu și a solicitat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală beneficiază de reducerea cu o treime a limitelor de pedeapsă prevăzute de lege în cazul pedepsei cu închisoare, cu muncă neremunerată în folosul comunității și de reducerea cu o pătrime a limitelor de pedeapsă prevăzute de lege în cazul pedepsei cu amendă. Dacă pedeapsa prevăzută de lege este detențiunea pe viață, se aplică pedeapsa închisorii de 30 de ani"*. Astfel, instanța de apel consideră că în privința lui xxxx este rezonabil și echitabil de a aplica o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 02 ani 06 luni, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, cu aplicarea amenzii în mărime de 1 500 unități convenționale, echivalentul a 30 000 lei. Așa cum, la data comiterii faptei potrivit art. 64 alin. (2) Cod penal, unitatea convențională de amendă era egală cu 20 de lei.

Mai mult ca atât, potrivit art. 84 Cod penal, prin cumul parțial de pedepse lui xxxx urmează să-i fie stabilită pedeapsa definitivă sub formă de închisoare pe un termen de 3 ani, cu aplicarea amenzii în mărime de 1 500 unități convenționale, echivalentul a 30 000 lei.

Pedeapsa, care după părerea colegiului judiciar duce la realizarea scopului prevăzut de art. 61 Cod penal așa cum, această pedeapsă are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea inculpatului, cât și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea acestuia, cât și a altor persoane. La stabilirea acestei pedepse, instanța de apel pune accent și pe faptul că inculpatul se caracterizează pozitiv, anterior nu a fost judecat, nu este angajat în câmpul muncii, are la întreținere un copil minor, soția acestuia se află în concediul de maternitate, cauza a fost examinată în procedură simplificată prevăzută de art. 364¹ Cod de procedură penală, în baza probelor administrate în faza urmăririi penale (Vol. II, f.d.202; Vol. III, f.d.20-23). Astfel, punându-se accent pe personalitatea vinovatului, pe scopul, motivele, rolul vinovatului și comportamentul acestuia până la săvârșirea infracțiunii, în timpul și după săvârșirea infracțiunii.

Mai mult ca atât, instanța de apel, nu poate trece cu vederea faptul că aceste infracțiuni, comparativ cu alte categorii de infracțiuni, prezintă un pericol deosebit de grav pentru societate, deoarece, se manifestă în structurile autorităților statului, a puterii sau serviciilor publice, care discreditează și compromit activitatea acestora. Pedepsele stabilite de instanța de judecată trebuie să fie nu numai legale, în sensul de respectare a cadrului legal de individualizare judiciară, dar în același timp, trebuie să fie și juste, adică să se respecte criteriul proporționalității, care presupune stabilirea cuantumului pedepsei în funcție de gravitatea infracțiunii și vinovăția autorului. În același timp, trebuie să fie respectată prevederea art. 61 Cod penal, conform căruia, pedeapsa care se aplică urmează să-și atingă scopul de restabilire a echității sociale și prevenire a săvârșirii noilor infracțiuni de către alte persoane. Or, restabilirea echității sociale reprezintă o valoare supremă în societate și este garantată de art. 1 alin. (3) din Constituția Republicii Moldova.

Colegiul judiciar, notează că în termenul pedepsei cu închisoare executate, se include și perioada aflării lui xxxx în stare de arest la domiciliu de la 08.10.2015 până la XXXXXXXXXX (Vol. I, f.d.183-185).

În circumstanțele expuse, colegiul judiciar menționează că este necesar de a casa parțial sentința instanței de fond, în partea stabilirii pedepsei inculpatului xxxx pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 325 alin. (1) Cod penal și în partea stabilirii pedepsei definitive prin cumul de infracțiuni, cu pronunțarea în această parte a unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță.

Călăuzindu-se de prevederile art. 413-414; 415 alin. (1), pct. 2) și alin. (3) Cod de procedură penală, colegiul judiciar,

D E C I D E:

Se admite apelul declarat de xxxx.

Se casează parțial sentința Judecătoriei xxxx din 01 noiembrie 2016, în cauza penală privindu-l pe xxxx învinuit în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 325 alin. (1), art. 326 alin. (1), art. 361 alin. (1) Cod penal și xxxx învinuit în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 324 alin. (4), art. 327 alin. (1), art. 328 alin. (1) și art. 332 alin. (1) Cod penal, în partea stabilirii lui xxxx a pedepsei pe art. 325 alin. (1) și în partea stabilirii pedepsei definitive prin cumul de infracțiuni, cu emiterea în această parte a unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, după cum urmează.

Lui xxxx, recunoscut vinovat în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 325 alin. (1) Cod penal, i se stabilește pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 2 (doi) ani 6 (șase) luni, cu executarea pedepsei stabilite în penitenciar de tip semiînchis, cu aplicarea amenzii în mărime de 1 500 (una mie cinci sute) u. c.

Potrivit art. 84 Cod penal, prin cumul parțial de pedepse a stabili lui xxxx pedeapsa definitivă sub formă de închisoare pe un termen de 3 (trei) ani, cu aplicarea amenzii în mărime de 1 500 (una mie cinci sute) u. c., echivalentul a 30 000 (treizeci mii) lei.

Se include în termenul pedepsei cu închisoare executate, perioada aflării lui xxxx în stare de arest la domiciliu de la 08.10.2015 până la XXXXXXXXXX.

În rest, sentința Judecătoriei xxxx din 01 noiembrie 2016, se menține.

Decizia este susceptibilă de a fi pusă în executare din momentul adoptării, însă poate fi atacată cu recurs la Curtea Supremă de Justiție, în termen de 30 zile de la data pronunțării deciziei motivate.

Dispozitivul deciziei integrale pronunțat în ședință publică la 14 iunie 2017, ora 14:30.

Președintele ședinței, judecător

XXXX

Judecătorii

XXXX

XXXX